

Mystery

A Nap gyermeke

Prológ.....	2
A néma csillag.....	3
Egy rövid dal.....	5
Keringő.....	6
A nap gyermeke.....	7
Napraforgó.....	9
Új nap, új kép.....	10
Mese a XVIII. századból.....	12
A csillagász álma.....	14
Elköltözöm.....	16
Hallom a hangodat.....	18
Éjfél-bár.....	19
A Nap.....	21

Prológ

(Beethoven „Patetikus” zongoraszonáta – részlet)

Trombita: Sonkovics Lóránt

Harsona: Kőrösy Róbert

Billentyűs hangszerek: Papp Béla

A néma csillag

(zene: Papp B. –Szabó M. szöveg: Papp B.)

Itt most vége.

Északról délre

gondízü átkot hord a szél.

Itt most vége.

Álmok elégnek

És ordít az ég, és villan a föld,

és a lángok körbe érnek.

Itt-ott - felzokog a bánat.

Itt-ott - már kísértetek járnak.

És még mennyi szörnyűség csak a pillanatra vár. Lesben áll.

Nézz körül! Nem is láthatsz mást.

Törpéből lesz az összes óriás.

Torz még ez a kép,

lehet másoknak szép.

Nekem csúf. Csupa ellenség.

És most újból

a háborúkról

szól a dal - és nem mond semmi szépet s jót.

Mindenki fél és

egyetlen kérdés:

Milyen gyűlölet képes összezúzni

ezt a gyöngé és védtelen bolygót?

Itt-ott - felzokog a bánat.

Itt-ott - már kísértetek járnak

Álmok nélkül eltűnünk, és nem lesz folytatás.

Látszik az úrból öt csöndes földrés.

Ami baj van és zaj van az fönt elvész.

Látszik sok tenger. Mind békésen kék.

Csak a partokról szürkébb a kép.

Így is szép. Bár néhány dolgot újra kezdenék.

Látszik az úrből öt csöndes földrész.
Ami baj van és zaj van az fönt elvész.
Látszik sok tenger. Mind békésen kék.
Csak a partokról szürkébb a kép. (szürkébb a kép).

Eltűnünk mind! Élünk máshol, másképp,
és egy új bolygót tépünk majd szét.
Eljut a fény majd a Földünkhöz még.
De nem számít, hogy élt,
mert végleg hazatér
a néma csillagok közé.

Nem kell tűz - gyűlöletnek lángja.
Tűz - átkok hú barátja.
(Valahol) még biztos nem ég.
Ott élhetnénk.
(Ami jó) az ott van mind.
(Ami szép) csak az számít.
Elférhetnénk így.

Ének-vokál: Kovács Attila
Billentyűs hangszerek: Papp Béla
Gitárok: Szabó Mihály Szilveszter
Harsona: Kőrösy Róbert
Trombita: Sonkovics Lóránt

Egy rövid dal

(zene: Papp B. –Szabó M. szöveg: Papp B.)

Régóta nem vagy itt, de folytatlak tovább,
Akár egy félbehagyott dalt a zongorán.
Kint a világ őrült rég, csupa veszély,
Hiába is óvnálak, ha az erősebb, mint én.

Úgy múlik el minden hosszú éjszakám,
Eljátszom, hogy itt vagy még és vigyázhatok rád.

Majd ha eltévedsz és lesz ott néhány út,
Hogy ne fájjon, és ne bánd később, válassz mindig úgy.
Ha egyszer mégis véletlen találkozunk, mesélj,
Változott-e bármi, mit csinálsz, hogyan élsz?

Nincs semmi baj, épp csak másik bolygón jársz...

Tudod, mondhatnám, hogy féltelek,
De jobb attól még úgy sem lesz,
Csak a régi képek élnének tovább.

Ének-vokál: Kovács Attila

Zongora: Papp Béla

Keringő

(zene-szöveg: Kovács A.)

Nem vagy idegen, pedig úgy látom, ezt játszod.
Szavakat akar a csend, csak néz, és te nem látod,
De mosolyog a kislány, aki már nem fél odabent,
Hogy bántják, ha látják.

Forog a világ, nem is új tánc, amit eljárnak,
Vezet a zeném és a fény, amit feltárnak,
Kezed az enyém, neked ég, neked szól minden dallam,
A dalban.

Ugyanolyan fura alakokat ölt az éj, ne félj!
Ugyanolyan akarat az, ami dönt, és téged kér.
Ha nem elég, mi elég?

Éjszakai lény, akit az álom küszöbén találok.
Eljöhet elém, vagy elvihetem én, de várok.
Úgy akarom azt, hogy nélkülem is értse,
Ígéret nélkül csak úgy megérje.
És minden, amiért még újra mozdulnék már,
Elveszett órák és elhagyott dámákkal együtt
Csak az ördögnek fáj.
Hogyha él még a vak szenvedély,
Ha szenvedés nélkül is van még remény!
A kérdés csak méreg, hisz tényleg nincs válasz.

Éjszakai lény, akit az álom küszöbén találok.
Eljöhet elém, vagy elvihetem én, de várok.
Úgy akarom azt, hogy nélkülem is értse,
Ígéret nélkül csak úgy megérje.
És minden, amiért én újra mozdulnék már.

Ugyanolyan fura alakokat ölt az éj, ne félj!
Ugyanolyan szerelem az, ami dönt, és téged kér.

Ének-vokál-billentyűs hangszerek: Kovács Attila

A nap gyermeke

(zene: Papp B. –Szabó M. Sz. szöveg: Papp B.)

És mégis mi voltuk a hős utazók évmilliókon át.
Csak néhány nap még,
vagy néhány perc még.

Régen volt. Útjára kelt egy csillag és egy hold.
Épp úgy, mint annyi más
Ha látták nem több, mint két pont talán.
Hozták a múló időt.

Látomás. Ez csupán varázslat és semmi más.
Vagyunk és eltűnünk.
Ki tudhatná innen hová megyünk,
és ott is így lesz-e majd.

Valakik réges-rég
már nem vigyáznak ránk.
Valahol tévedtünk. Ez más világ.
Véget ér az Ős-repülés.
Majd tépett szárnyal, némán ég tovább.

Csak néhány nap még,
vagy néhány perc talán.

És így nem marad más,
csak néhány kósza hír,
hogyan volt egy égitest.
Távolról nézik majd a Nap gyermekét.
A porrá égett jövőt.

Valakik réges-rég
már nem figyelnek ránk.
Valahol tévedtünk. Ez más világ.
Véget ér az Ős-repülés.
Majd tépett szárnyal, némán ég tovább.
Csak néhány nap még,
vagy néhány perc még.

És róla is születik talán egy legenda majd.

Volt egyszer egy "Neve-nincs" bolygó.

Csoda. Ősi csoda. És most hova tűnne el?

Csoda. Ősi csoda. Élni és éltetni kell.

Sok ezernyi év múlhatott el.

És jöttek zord idők. Vérengző farkasok támadtak rá.

Nem számít, hogy merre fordult

Általuk a világ mozdult el.

Ami jó, ami rossz. Mi a jó? Mi a rossz?

Minden, ami jó, megfordítható.

Hosszú vad csatákban pusztultak el népek és hős istenek.

De megannyi legenda él még, él még.

Száz kérdés és nincsen válasz. Ki is felelhetne rá.

Csak egy lélek fent az égből.

Harcok, miért? Mi jöhet még? Hol van a cél? Mi lesz elég?

Elférhetne minden más itt. Jó és jobb és szép és más is.

Valakik réges-rég...

Nem kell ellenség.

Nem kell tűz és jég.

Hírmondónk az ég.

Csak néhány nap még,

Vagy néhány perc még

Ének-vokál: Kovács Attila

Billentyűs hangszerek-gitár-vokál(középrész): Papp Béla

Gitárok: Szabó Mihály Szilveszter

Brácsa: Nagy Ágnes

Fuvola: Garamszegi Dávid

Napraforgó

(zene: Papp B. –Szabó M. szöveg: Kovács A.)

Egy kedves, nedves nyári hajnal
Felhő nélküli ég, a nappal
Aki két lábbal, de egy szárral áll a földön,
Keletre néz, ott kel a nap, a ma onnan jön.

Ez itt egy napraforgóföld az alja zöld, a szája tátva
Minden arc nyugat felé halad, az álmot várva
Aki magasabbra tör, annak lesz, a legtöbb napja
Dagad a szotyí, a szotyola, de lehet üres a héja!

Ha volna egyetlen 1 kíváncsi napraforgó,
Aki csak állna, amíg fordul a bolygó
Láthatná, hogy sárgulni jó!
Így igazi a nyár!

A többség legyint: nem éri nap, aki szemben áll
Szembe száll - egy madár az- és biztos meg dézsmál
Zöld a fű, és kék az ég, a kaszás kombájn messze még
És addig az sem számít

Ha volna egyetlen 1 kíváncsi napraforgó,
Aki csak állna, amíg fordul a bolygó
Láthatná, hogy sárgulni jó!
Így igazi a nyár!

Minden magból napraforgó
Akkor jó a nyár, ha forró
A jobbnak földig ér a lába,
De minden szálnak szúr a szára!

Ének-vokál: Kovács Attila

Billentyűs hangszerek: Papp Béla

Gitárok: Szabó Mihály Szilveszter

Szintiklarinét: Alföldi Albert

Új nap, új kép

(zene: Papp B. –Szabó M. szöveg: Papp B.)

A hajnal megfagyott, kint hűvös köd szítál.
A város ékszerként a csönd markában már.
Néhol egy szellem libben át.
A ködön túl csillan a Hold - a változó.
A folyton növekvő, a mindig elfogyó.
Alvó világ. Törékeny kép.
Elrontanám, ha mozdulnék.

Így jó, így szép a hajnal. Cseppenként.
Van még időnk és álmunk elég.
Hova mennénk?

Zajos nappalok elől szöktünk át ide.
A hangok eltűntek és épp ettől másmilyen.
Alvó világ. Egy múló kép.
Ha lehetne itt maradnék.

Látni már messziről a fény utat hasít.
Szétfoszló varázslat utolsó képei.

Új nap, új kép, régi díszletek.
A tánc mindig más.
Csak a föld és az ég
ugyanaz rég.
Új nap, új kép - mint a filmekben.
Az van, amit látsz.
Írd tovább a folytatást.
Írd tovább, hátha látjuk még.

Új nap, új kép, régi díszletek.
A tánc mindig más.
Csak a föld és az ég
ugyanaz rég.
Új nap, új kép - vagy csak én hiszem már.

Új nap, új kép, ősi díszletek.

A tánc ma is más.
Csak a föld és az ég
ugyanaz rég.
Új nap, új kép - máshogy képzelem.
Az van, amit látsz.
Írd tovább a folytatást.
Írd tovább, talán látjuk még.
Látjuk még.

Ének-vokál: Kovács Attila

Billentyűs hangszerek-gitár: Papp Béla

Gitárok: Szabó Mihály Szilveszter

Mese a XVIII. századból

(zene-szöveg: Papp B.)

Ódon kastély nagy bálterme,
ahol hangol már a zenekar.
Az ott úgy volt szép.
Csupa dísz és fény.
És a tánc!
Utazzunk néhány századot
visszafelé.

Itt jön a hős.
Nem is idős.
Említett rizsporos korszakból lépett most éppen elő.
Előkelő.
Balján egy nő.
Ruhája kék csipke. Nyakéke csillogó fekete kő.
Álompár. Súgják félve már. (Félve már).
Forog a tánc.
Ez a varázs.
Valamilyen Mozartot emleget halkán egy zenetanár.
Fuvola szól.
Andalító.
Éjfélkor egy udvari szolga is mutat két produkciót.
Párunknál múló fáradság.
Hősünk unja már a hú szolgát.
(Más fűszerű izgalomra vár).

És a nő inog.
Látszik rajta némi gond.

És, hogy ez így történik ma is még,
másképp láthatták akkor réges-rég.
Kell legyen egy út, ami más.
Eltemetett, ősi tanítás.
Ami hajt. Hajt még tovább.

Micsoda bűn.
Van is nagy zűr.

Lehetett egy óvatlan pillanat és a nő máris eltűnt.
Valaki sűg.
Fenséges Úr:
Ha nem sértem meg, láttam a szolgálával távozni váratlanul.
Tartsd a szád! Fenségárulás!
Száz harcost elküldök érte! (Elment végleg).

ÍGY A BÁLNAK VÉGE MÁRA.
FUSS, siess! ÜLDÖZ a sereg!
ÉS BÁRMI lesz
OTT nincs helyed.
A dal. A FÉNY.
Pompa. NE NÉZD!
A szolga szíve többet ér.
MENJ ÉS ÍGY ÉLJ!

Mitől volna bűn
a jó a szép az ész a tűz!

És hogy ez így történik ma is még
másképp láthatták akkor réges-rég.
Kell legyen egy út, ami más.
Eltemetett, ősi tanítás.
Ami hajt. Hajt (még tovább). (3x)

Ódon kastély nagy bálterme,
ahol hangolt rég egy zenekar.
Az ott úgy volt szép.
Csupa dísz és fény.
És a tánc!
Utaztunk néhány századot
visszafelé.

Ének-vokál: Kovács Attila
Billentyűs hangszerek: Papp Béla
Gitárok: Szabó Mihály Szilveszter
Fuvola: Garamszegi Dávid

A csillagász álma

(A nappal csillagásza c. musicalból)

(zene: Papp B. –Szabó M. szöveg: Papp B.)

Milyen szép.

Az éj vetíti képeit megint.

Ha nem tévedek, jóslatom szerint

nem soká

átlépünk egy új határt.

Téved, aki könnyedén legyint.

Gondolj bele, hogy mit jelent

partot érni ott, ahol még senki más.

Elképzelem, érinthetem.

Egyetlen lábnyom mennyit lendíthetne rajtunk.

Most gondold át. Egy új világ.

És meglehet

Ő is csak egy jelre vár.

Látni már.

Minden nappal közelebb hozzánk.

Hogyan tudnék nem gondolni rá.

Nem tudni, támad majd vagy véd.

Lehet éppen holnap

megnyílik egy új kapu felénk.

Gondolom már százezer éve

ragyoghat így: álomkéken.

Nézd. Milyen szép.

EZ TÉNYLEG SZÉP. FŐLEG A PÉNZ.

MIT GONDOLSZ, MINDEZ MENNYIT ÉR?

NINCS GOND. NINCS TÖBB BAJ.

HOGY MONDJAM EL, HOGY VÉGRE ÉRTSD?

Ne szólj rám. Hagyd, hogy végre álmodjam tovább.

Nem tudni, támad majd vagy véd.

Lehet éppen holnap

megnyílik egy új kapu felénk.
Gondolom már százezer éve
ragyoghat így: álomkéken.
Nézd, milyen szép. Mennyire szép.

NE LÉGY GYEREK!

Nem értelek!

A PÉNZ AZ MINDIG SZÁMÍT!

Miért kell, hogy folyton lázíts?

MENNYI KUDARC, SEMMIÉRT!

Titkot rejt a sötét ég!

HA ÍGY GONDOLD, TÉGY HÁT ÍGY!

Valahol, ott messze, távol
Igazinak tűnő álmok. Nézd!

Csillagász: Kovács Attila

A kollega: Kulcsár Sándor

Billentyűs hangszerek: Papp Béla

Gitárok: Szabó Mihály Szilveszter

Fuvola: Garamszegi Dávid

Harsona: Kőrösy Róbert

Elköltözöm

(zene: Papp B. –Szabó M. Sz. szöveg: Papp B.)

Összerámoltam néhány fontos holmit.
Cipőt, inget, zoknit. És egy pár fotót.
Nehogy félre értsd! Nem az emléked kell.
Csak még volt egy kis hely a bőrönd legmélyén.

Ne hidd, hogy megbántam. Legfeljebb nem látlak.
Nyugodtan alszom majd. Épp csak már nem itt.
Most végleg eltűnök. Új címet nem küldök.
Ha keres bárki is, máshol megtalál.

Elmúlt rossz idők. Semmit nem őrzök meg.
Így már jóval könnyebb. Nem lesz más ha sírsz.
Fogd fel máshogyan. Ne így. Indulattal.
Játssz a gondolattal, míg én öltözöm.

Azt, hogy én léteztem, vedd úgy csak képzelted.
De hogyha véletlen másképp gondolnád.
Mondd, de csak vázlatban. A nyitott ajtóban
végül még megfáznál. Értelmetlenül.

Miért nem kérdeztél, hogy én mit szeretnék?
Válaszom volt elég.
Lehet ez sem történt volna így.
De mostmár nincs időm.
Azt hiszed megfordulok majd a kapun túl.
Hidd csak el, ha könnyebb úgy.
Tudod átlendít a nehezén,
és nem lesz semmi, nem lesz semmi, nem lesz semmi baj.

Miért nem kérdeztél, hogy én mit szeretnék?
Válaszom volt elég.
De elmúlt minden. Nem fontos talán.
Gondolkozz józanul az biztosan nem árt.
Ennyi volt. Nincs tovább.
Az is meglehet, hogy tévedek,
de mit számíthat már.

Azt hiszed megfordulok majd a kapun túl.
Hidd csak el, ha könnyebb úgy.
Lehet így lesz, hogyha egyszer tényleg
elfogy minden, eltörik minden, véget ér az összes út.

Ének-vokál: Kovács Attila

Billentyűs hangszerek: Papp Béla

Gitárok: Szabó Mihály Szilveszter

Hallom a hangodat

(zene-szöveg: Kovács A.)

Hallom a hangodat,
Színes utakon csupa ugyanolyan vágy, ami elragad
Látni akarom, mert mindig az a szép, ami elmarad,
Elveszít, megtalál, megsegít,
És én talán, csak álmodom,
Hogy énekelsz nekem...

Hallom a hangodat,
Őszinte a dallam a szó, s tudja a titkokat
Minden, ami él, csakis ezért akarhat szárnyakat,
Mi elrepít, messze száll, lelkesít,
És én talán, csak álmodom,
Hogy énekelsz nekem...

A dallam, nekem szól, távolról ámít
Ha kérdem, válaszol, és más nem is számít.
Látom, hogy merre jársz
Az út végén rám találsz
Ígértél nekem,
S látod, elhiszem,
Csak énekelj nekem!

Hallom a hangodat,
Igazi a csók, és nézem utána az arcodat,
De hazudik a féltő, lelkesítő pillanat,
Mégis jó, hitet talál, biztató,
És én talán, nem álmodom,
Hogy itt leszel velem...

Ének-vokál-billentyűs hangszerek: Kovács Attila

Éjfél-bár

(zene: Papp B. –Szabó M. szöveg: Papp B.)

Láthatod megint ugyanaz a hely vár rám.

A szék az ablaknál. (Éjfél-bár).

Gyűrok egy italt. Valamilyen tűz meg jég. Sok elfér még.

(Semmi más) nem lendít át.

Angyálnak láttalak, de az ördög vére hajt.

Ez a baj.

Élhetsz bárhol, nincs távol.

A Földről még úgysem szökhetsz el.

Hova indulnál? Nincs másik hely.

És, hogy értem vagy mégsem

az úgysem számít már.

De átszédít még pár éjszakán.

Hívok egy autót. Suhanunk a városban.

Itt mindjárt hajnal van.

Ébren az ágyban valamiről álmodnék. Ha épp tudnék.

(Minden mást) csak képzelnék.

Ördögök adták rád az angyal álruhát.

Pokoli játék. (Színjáték).

Törvény vagy véletlen?

Élhetsz bárhol, nincs távol.

A Földről még úgysem tűnhetsz el.

Hova indulnál? Nincs másik hely.

És, hogy értem vagy mégsem

az úgysem számít már.

De átszédít még pár éjszakán.

Ez a dal (Ez a dal most mennyit ér?)

Akinek kell vigye el, ne hulljon száz felé.

Az sem bánt, hogy másnak szól.

Szabadabb - szerelem

sose volt - sose lesz.

Marad az - aki volt
utazó- idegen.
Érkezhet, de indul újra.
Törvény vagy véletlen?
Más kéne, másképpen.

Élhetsz bárhol, nincs távol
a Földről még úgysem szökhetsz el.
Hova indulnál? Nincs másik hely.
Élhetsz bárhol, nincs távol.
A lényeg, hogy mindig máshol légy.
Lehet így jó és épp ettől szép.
Élhetsz bárhol, nincs távol
a Földről még úgysem tűnhetsz el.
Hova indulnál? Nincs másik hely.
És, hogy értem, vagy mégsem
az úgysem számít már,
de átszédít még pár éjszakán.

Ének-vokál: Kovács Attila

Billentyűs hangszerek: Papp Béla

Gitárok: Szabó Mihály Szilveszter

A Nap

(zene: Papp B.)

Billentyűs hangszerek: Papp Béla

Brácsa: Nagy Ágnes

Fuvola: Garamszegi Dávid

Trombita: Sonkovics Lóránt